

Naso' – Numeri 4:21 – 7:89

Aliyah 3 – Numeri 5:1 – 5:10

In deze *aliyah* komen we bij een heftig punt in de geschiedenis van Israël. Dit is het moment dat de reinheidswetten in werking gesteld worden. Daarbij moeten de **onreine Israëlieten** uit het kamp **gebannen** worden. Dit betreft de melaatsen, degenen met een vloeïing en degenen die een dode hebben aangeraakt. Deze mensen moeten uit het kamp geweerd worden, zodat het kamp gereinigd kan worden en rein kan blijven.

Het is hierbij belangrijk om te beseffen dat er **verschillende graden van (on)reinheid** waren. We lezen dit heel duidelijk in Leviticus 12. Wanneer een vrouw een jongetje heeft gebaard is zij de eerste zeven dagen onrein in de hoogste graad. Zij moet dan in afzondering verblijven. De 33 dagen daarna is zij onrein in een lagere graad. Zij mag zich weer onder de mensen begeven, maar nog niet tot het heiligdom of de heilige zaken naderen.

De **hoogste graad** van onreinheid betekent dat jouw **onreinheid overdraagbaar** is op anderen. Iedereen die jou aanraakt, zal ook onrein zijn tot de avond. De eerste zeven dagen na de bevalling van een jongetje, is de moeder onrein in de hoogste graad. Zij is dan even onrein als tijdens haar menstruatie of tijdens een vloeïing buiten de menstruatietijd. Iedereen die haar aanraakt, zal onrein zijn tot de avond. We kunnen dit lezen in Leviticus 12:2 en 15:19-33.

De **lagere graad** van onreinheid is niet overdraagbaar op anderen. Het betekent enkel dat je niet tot de heilige zaken mag naderen. Dit heeft bijvoorbeeld betrekking op seksuele omgang of het aanraken van een onrein persoon. Je moet jezelf dan wassen en dan ben je tot de avond onrein. Je hoeft daarbij het kamp niet uit, maar je mag in die tijd ook niet tot de heilige zaken naderen.

Het is zeer logisch dat de Israëlieten met de hoogste graad van onreinheid **uit het kamp gebannen** werden. Immers, als jouw onreinheid overdraagbaar is, dan wordt alles wat je aanraakt onrein. Dit gold niet alleen voor personen, maar zelfs voor spullen. Als deze Israëlieten zich in het kamp zouden begeven, dan was de onreinheid niet te stoppen. Dan had je overal **bronnen van onreinheid** rondlopen. Binnen de kortste keren zou het kamp in zijn geheel onrein zijn geworden. Daar valt niet tegenop te reinigen.

Toch zal het een **heftig moment** geweest zijn. Je zou maar een melaatse zijn en definitief uit het kamp gebannen worden. Je moet weg van je man, vrouw, kinderen, familie, vrienden, huis. Alles raak je kwijt. En vervolgens moet je voor de tijd van jouw melaatsheid buiten het kamp verblijven. Gezien je niet weet hoe lang de melaatsheid zal duren, betekent dit gevoelsmatig een levenslange verbanning. Dit moet super heftig geweest zijn. En toch moest dit gebeuren om het kamp van de Israëlieten rein te maken. Anders kon God niet te midden van het volk wonen.

Gelukkig was dit allemaal Oude Testament, toch? Nou nee, dezelfde regels gelden in geestelijke zin nog steeds. En ook vandaag de dag kan dit een super heftig gebeuren zijn. Laten we eens kijken wat het **Nieuwe Testament** ons leert over onreinheid en de uitbanning daarvan.

Yeshua heeft in Mattheüs 15:11-20 gezegd: *‘Wat de mond ingaat, verontreinigt de mens niet; maar wat de mond uitkomt dat verontreinigt de mens ... Ziet u niet in dat alles wat de mond ingaat, in de buik komt en in de afzondering weer uitgescheiden wordt? Maar de dingen die uit de mond komen, **komen voort uit het hart**, en die **verontreinigen** de mens. Want uit het hart komen voort kwaadaardige overwegingen, alle moord, overspel, ontucht, diefstal, valse getuigenissen, lasteringen. Deze dingen zijn het die de mens verontreinigen; maar het eten met ongewassen handen verontreinigt de mens niet.’*

Zoals gewoonlijk **verdiept Yeshua de Thora** tot op hartniveau. De ware onreinheid komt uit het hart voort. Wanneer jouw hart slechte dingen voortbrengt, wordt je onrein en kun je niet meer tot de heilige dingen van God naderen. We hebben daarom voortdurend het reinigende bloed van Yeshua nodig. Ook zijn we geroepen om met de hulp van de Heilige Geest deze onreinheid uit ons hart en leven uit te bannen. Alleen in die weg kunnen we met God wandelen en dicht bij zijn heilige zaken komen.

Ook hier zijn **verschillende graden** van onreinheid waar te nemen. Je kunt onrein worden doordat je struikelt op de weg van God. Dan helpt Gods genade je weer overeind en mag je samen met Hem verder wandelen. Je mag dan gewoon binnen de gemeenschap blijven. Wanneer je echter in **openbare of volhardende zonde** leeft en je bent daarin niet te corrigeren, dan komt er een punt waarop je **uit de gemeenschap gestoten** zult moeten worden. Dit is even logisch als de verbanning van de onreine Israëlieten. Zonde is namelijk ook **besmettelijk** en slaat om zich heen als wild vuur. Voor je het weet is de hele gemeenschap ermee besmet.

Yeshua heeft hierover gesproken in Mattheüs 18:15-17:

*‘Maar als uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga naar hem toe en wijs hem terecht tussen u en hem alleen; als hij naar u luistert, hebt u uw broeder gewonnen. Maar **als hij niet naar u luistert**, neem er dan nog een of twee met u mee, opdat in de mond van twee of drie getuigen elk woord vaststaat. Als hij niet naar hen luistert, zeg het dan tegen de gemeente. En als hij ook niet naar de gemeente luistert, laat hij dan voor u **als de heidenen en de tollenaars zijn**.’*

Dit laatste betekent uitbanning. Je mag niet meer op broederlijke of zusterlijke wijze met een niet-corrigeerbare gelovige omgaan. Paulus schrijft het zelfs nog scherper in 1 Korinthe 5:9-13:

Ik heb u geschreven in de brief dat u zich niet moet inlaten met ontuchtplegers. Echter, niet in het algemeen met de ontuchtplegers van deze wereld, of met de hebzuchtigen, of rovers, of afgodendienaars, want dan zou u uit de wereld moeten gaan. Maar nu heb ik u geschreven dat u zich niet moet inlaten met iemand die, terwijl hij een broeder wordt genoemd, een ontuchtpleger is, of een hebzuchtige, of

*een afgodendienaar, of een lasteraar, of een dronkaard, of een rover. **Met zo iemand moet u zelfs niet eten.** Het is toch niet aan mij om hen die buiten zijn te oordelen? Oordeelt u immers niet alleen hen die binnen zijn? Maar hen die buiten zijn, oordeelt God. En **doe de kwaaddoener uit uw midden weg.***

Dit is heldere taal. Wanneer een mede-gelovige in openbare en niet-corrigeerbare zonde leeft, dan moet die persoon uitgebannen worden uit de gemeenschap. Je mag niet meer omgaan met zo'n persoon en ook niet meer met hem of haar aan één tafel zitten. Zo moet de gemeenschap heilig, zuiver en rein gehouden worden.

Er gelden andere regels voor de mensen, die uit de wereld komen en zichzelf geen volgeling van Yeshua noemen. Zij zijn welkom. Immers zij moeten nog gewonnen worden voor het Koninkrijk van God. Op het moment dat iemand **zich een gelovige noemt**, komt daarmee de verantwoordelijkheid op die persoon te rusten om zich dan ook heilig te gedragen. En daar **moeten we elkaar aan houden**. In de eerste plaats de oudsten van een gemeente, maar iedereen heeft daarin een rol te spelen.

Het lijkt liefdeloos om iemand uit de gemeenschap uit te bannen. Het kan tot heel heftige confrontaties leiden en zelfs tot breuken in de familie. **Yeshua** heeft eens gezegd dat Hij niet is gekomen om vrede te brengen, maar **zwaard en verdeeldheid**, zelfs tussen familieleden.¹ Dit lijkt liefdeloos en hard, maar het is juist vanuit Gods liefde ingegeven. Immers, wanneer wij een zondaar uitbannen, heeft hij of zij de gelegenheid **om zich nog te bekeren**. Dat zegt Paulus ook in 1 Korinthe 5:5. Hij geeft aan dat hij openlijke zondaars aan de satan over wil geven, tot verderf van het vlees, opdat de geest behouden zal worden op de dag van Yeshua. Beter dat de situatie nu vervelend is en dat zij zich alsnog bekeren, dan andersom. Het is liefdeloos om anderen door te laten leven in zonde.

In het tweede deel van de huidige *aliyah* wordt gesproken over iemand die God bedriegt en zijn naaste benadeelt. Hier wordt teruggegrepen op de wetgeving uit Leviticus 6:2 (5:21), waar hetzelfde woordgebruik gebezigd wordt. Ook daar gaat het over personen die God bedriegen en daarmee hun naaste benadelen. Concreet betekent dit dat **personen ontkennen** dat ze het **bezit van hun naaste** bezitten en daar eventueel een valse eed over afleggen voor de rechtbank. Dan moesten zij volgens Leviticus 6:5-6 een schuldoffer brengen en de **waarde + 1/5 deel** terugbetalen aan de benadeelde.

Ditzelfde wordt hier nog een keer herhaald met een extra toevoeging erbij. De toevoeging hier is dat het ook voor kan komen dat de benadeelde niet meer op te sporen is. Er zijn situaties denkbaar dat de schuld **niet meer terugbetaald kan worden** aan de juiste persoon. In dat geval moet de waarde + 1/5 deel **aan de priester gegeven** worden, die de ram van het schuldoffer offert. De priester ontvangt in dat geval dus zowel de ram als de terugbetaling van de schuldenaar.

In de verzen 9 en 10 wordt nog aandacht gevraagd voor andere gaven, die bij de priester terecht kunnen komen. In vers 9 wordt de **Terumah**, de heilige offergave, genoemd. Dit kon een vast bedrag per persoon zijn, bijvoorbeeld bij een volkstelling. Dit konden ook

¹ Mattheüs 10:34ev.

vrijwillige gaven zijn voor een bepaald heilig doel, zoals de Tabernakelbouw. In vers 10 worden daarnaast de **geheiligde of gewijde zaken** genoemd. De Israëlieten konden hun bezittingen (in sommige gevallen zelfs personen) wijden aan de Heer. Dan werden dat heilige zaken, die aan de priesters gegeven moesten worden. In dit laatste geval staat er expliciet bij vermeld dat deze heilige zaken aan de eigenaar toebehoorden en pas aan de priester toebehoorden, op het moment dat zij daadwerkelijk gegeven werden. Deze zaken konden dus niet opgeëist worden door de priesters. De eigenaar was **zelf verantwoordelijk** om deze heilige zaken **aan de priester te geven**.

Uiteraard is het wel zo dat belofte schuld maakt. Wanneer een Israëliet iets heiligde voor de Heer (dit konden de tienden zijn, maar ook vrijwillige gaven), dan werden de geheiligde zaken vanaf dat moment ook als heilig beschouwd. Hoewel de eigenaar ervoor kon kiezen om het zelf te houden, had hij wel de **verplichting** het aan de priester te geven. Anders zou hij schuldig staan tegenover God. Er waren wel voorwaarden waaronder bepaalde geheiligde zaken **vrijgekocht** konden worden. Dan moest de waarde daarvan + 1/5 deel aan de priester gegeven worden, volgens Leviticus 27.

Het is interessant om te zien dat het wegsturen van de onreine Israëlieten en het geven van de heilige gaven aan de priesters in één en dezelfde *aliyah* staan vermeld. Het is als het ware **een balans**, een evenwicht. De **onreine Israëlieten** worden uit het kamp weggestuurd, zover mogelijk bij de heilige zaken vandaan. Tegelijkertijd worden de **heilige gaven** aan de priester gegeven. De onreinheid wordt weggedaan en de heilige zaken worden aan God gegeven. Zo treedt er onderscheid op tussen rein en onrein, heilig en onheilig. God creëert orde en verschil, zodat het een leefbare situatie wordt en zodat God te midden van de Israëlieten kan wonen.

Zo werkt de **Heilige Geest** ook in onze levens. Hij verwijdert de onreine zaken uit ons hart en leven. Tegelijkertijd brengt Hij heilige zaken ons leven binnen en brengt Hij deze tot bloei. In onze gemeenschappen werkt het net zo: de Heilige Geest verwijdert niet-corrigeerbare zondaars en de Heilige Geest voegt gelovige heiligen aan de gemeente toe. Zo maakt Hij ons en onze gemeenschappen mooier, zuiverder, reiner en heiliger.

Yeshua heeft in Johannes 16 gezegd dat de Heilige Geest komt om de wereld te overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. Ja, de Heilige Geest neemt een zwaard mee, wanneer Hij komt. Hij maakt daarmee **onderscheid tussen rein en onrein**, heilig en onheilig. Wat is dat dan voor een zwaard? In Efeze 6:17 staat geschreven dat het **zwaard van de Geest, het Woord van God** is. En in Hebreeën 4:12-13 staat:

*Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de **scheiding van ziel en geest**, van gewrichten en merg, en **het oordeelt de overleggingen** en gedachten van het hart. En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen.*

Het zwaard is het Woord van God. Dat zwaard maakt scheiding tot in het diepst van het hart van de mens. Dat gaat veel dieper dan uiterlijke onreinheid. We zijn daarmee terug

bij wat Yeshua zijn leerlingen onderwees. De ware onreinheid komt uit het hart voort. Dat zijn de slechte overwegingen, die de zonde baren. De Heilige Geest is ons gegeven om deze **slechte overwegingen te ontmaskeren** en weg te doen uit ons hart. Zo zullen wij rein en zuiver en heilig voor God worden. Dan hebben wij niets te vrezen voor het oordeel. Laten we **meebewegen met de Heilige Geest**, want voor God is toch niets verborgen. Dan kunnen we dus net zo goed onze slechte dingen onder ogen zien en belijden en wegdoen uit onze levens. Zo zullen we reine mensen worden, die in het kamp van God mogen wonen en met God kunnen wandelen.

Wat hebben we nu geleerd?

1. De onreine Israëlieten in de hoogste graad werden uit het kamp gebannen
2. Hun overdraagbare onreinheid zou het hele kamp anders onrein maken
3. Voor openbare en niet-corrigeerbare zondaars onder christenen geldt hetzelfde
4. Zij worden uitgebannen uit de gemeente en alle contact wordt verbroken
5. Dit omdat zonden besmettelijk zijn en om de zondaar tot bekering te brengen
6. Volgens Yeshua komt de ware onreinheid uit het hart voort
7. Bij financiële benadeling door leugens moet je de schuld + 1/5 deel terugbetalen
8. Als je dit aan niemand kunt terugbetalen, wordt het aan de priester gegeven
9. Geheiligde zaken moeten uit eigen beweging aan de priester gegeven worden
10. De Heilige Geest maakt onderscheid tussen rein en onrein, heilig en onheilig
11. Hij gebruikt daarvoor het zwaard van het Woord van God
12. Beweeg mee met de Heilige Geest en ban het slechte uit je leven uit